

عنوان مقاله:

تیین معیارهای طراحی زیست محیطی محلات

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، عمران و بازآفرینی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

افسانه کیوانفر - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی موسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

نفیسه اخوندمکه یی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی موسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

سیمین دخت شمسی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی موسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

نسیم کردزنگنه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی موسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو اصفهان

خلاصه مقاله:

کیفیت محیط زیست را می توان کیفیت زندگی تلقی نمود و از عوامل مهم توسعه پایدار آن را به شمار آورد. در این راستا حکومت های محلی تاثیر بسیاری بر چگونگی توسعه روابط محیط زیست شهری دارند. یکی از راهبردهای طراحی شهری پایدار، تاکید بر فضاهای باز شهری است. سلامتی و ایمنی ساکنین محلات، ارتباط نزدیکی با سلامتی و ایمنی محیط آنها دارد که از طریق همگرایی و چینش هم افزای نیروی انسانی، امکانات و تجهیزات، به دست می آید. سنجش مطلوبیت محلات مسکونی برای شناخت الگوی زندگی شهری بسیار با اهمیت می باشد. به طوری که امروزه ارتقای کیفیت محیط سکونت، به عنوان یکی از اهداف اساسی سیاست گذاران و برنامه ریزان شهری بدل شده است. مهم ترین مسیله ای که در محلات مختلف شهر تمایز بسیار زیاد در بین محلات از نظر مطلوبیت محیطی - اجتماعی می باشد، به طوری که برخی از محلات با استقبال و پذیرش همه مردم، به خصوص طبقات اجتماعی و اقتصادی بالا مواجهند و برخی دیگر از محلات به ناچار سکونتگاه قشرهای فقیر اقتصادی و اجتماعی می باشند؛ بدین جهت با توجه به شناخت و دید وسیع مدیران شهری در شناسایی محیط های مسکونی شهر، محاسن و معایب هر یک از این محیط ها، معرفی شده اند.

کلمات کلیدی:

اکولوژی، محله سبز، محله پایدار، بافت محلی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829607>

